

Uwagi Konfederacji Lewiatan
do projektu rozporządzenia Ministra Energii zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu gazowego

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga ¹⁾	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
1		Uwaga ogólna	Kilka przepisów rozporządzenia systemowego wskazuje, iż wymagania dla paliwa gazowego jakim jest biometan ustalane są przez operatora systemu gazowego. Przykładem takiego przepisu jest § 39 ust. 3 z którego wynika, że „Podmiot wprowadzający biometan do sieci jest odpowiedzialny za zapewnienie parametrów jakościowych wymaganych przez operatora w punkcie wejścia do systemu gazowego.”. Wątpliwość budzi, czy § 39 ust. 3 rozporządzenia nie stanowi przekroczenia delegacji ustawowej, poprzez naruszenie zakazu subdelegacji, czyli przekazywania kompetencji prawodawczej na inne podmioty. Zgodnie bowiem z art. 9 ust. 2 pkt 8 Prawa energetycznego parametry jakościowe powinny być określone wyłącznie w rozporządzeniu wydanym przez ministra właściwego ds. gospodarki surowcami energetycznymi. <i>A contrario</i> ta materia nie może być modyfikowana czy uszczegółowiana przez inny podmiot (w tym przypadku operatora systemu gazowego) w innym dokumencie. Jak wynika z orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego „Rozporządzenie nie może (...) uzupełniać ustawy, rozbudowywać przesłanek zrealizowania jakiejś normy prawnej określonej w ustawie lub takich elementów procedury, które nie odpowiadają jej ustawowym założeniom. Modyfikacja czy uzupełnianie ustawy w drodze rozporządzenia nie mogą być usprawiedliwiane tym, że w przepisie	Postulujemy, by dla zminimalizowania ryzyka inwestycyjnego, wszelkie wymagania dla wytwórców biometanu wynikały wprost z treści rozporządzenia systemowego albo wskazywały konkretne, istniejące dokumenty lub normy, z których takie wymagania wynikają. Rozwiązania prawne czy też sposób ich określania nie powinny być dyskryminujące dla biometanu względem innych paliw gazowych.	

¹⁾ W przypadku aktu nowelizującego należy wskazać jednostkę redakcyjną projektu oraz jednostkę redakcyjną zmienianego aktu prawnego.

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga ¹⁾	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			upoważniającym zawarte zostało sformułowanie «określa szczegółowe zasady i tryb postępowania» (TK – P 16/09, zob. też TK – U 2/08, U 12/13, SK 11/98). Innymi słowy, jeśli jakiś parametr dla biometanu miałby być odmienny od ogólnych parametrów jakościowych przyjętych dla paliw gazowych w § 38 rozporządzenia, to w naszej ocenie powinno to wynikać wprost z rozporządzenia, np. jako <i>lex specialis</i>. Z naszych obliczeń wynika, że biometan o zawartości CH₄ 95,5% v/v spełnia wymóg ciepła spalania na poziomie 38 MJ/m³. Nadmieniamy, że komentowany przepis dotyczy tylko wytwórców biometanu, a więc jest bardziej rygorystyczny względem możliwości zatłoczenia biometanu do sieci. Tymczasem biometan zatłaczany do sieci gazowej powinien być generalnie traktowany jednakowo z gazem ziemny. Zwracamy uwagę, że nowa dyrektywa gazowa 2024/1788 ustanawia wspólne zasady dotyczące transportu, dostaw i magazynowania gazu zimnego, a gaz ziemny to gaz składający się w głównej mierze z metanu, w tym biometanu (...). Na mocy art. 3 dyrektywy państwa członkowskie są zobowiązane do zapewnienia, by ich prawo krajowe nie utrudniało bezzasadnie inwestycji, w szczególności w gaz odnawialny i gaz niskoemisyjny. Przykładów przepisów przenoszących na operatora uprawnienia z delegacji ustawowej jest więcej, np. pkt 5 załącznika do rozporządzenia, zgodnie z którym układy pomiarowo-rozliczeniowe powinny być zgodne z obowiązującymi przepisami oraz spełniać wymagania określone przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się		

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga ¹⁾	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych. Czym innym są branżowe dokumenty techniczne czy standaryzacyjne, a czym innym wymagania określone (nie wiadomo w jakim trybie) przez operatora.		
2		Uwaga ogólna	Należy zwrócić uwagę, iż rozporządzenie w żaden sposób nie odnosi się, ani też nie przygotowuje systemowego rozwiązania dla tzw. Zbiorczych punktów zatłaczania biogazu. Brak uregulowania tego obszaru może w praktyce zablokować wdrażanie modelu, który w wielu krajach UE jest podstawowym mechanizmem zbierania biometanu z małych instalacji rozproszonych, transportowanego np. w formie CNG/LNG i wtłaczanego do sieci w jednym punkcie z pełną kontrolą jakości, ilości i bilansu energetycznego. Wnosimy o uzupełnienie rozporządzenia o przepisy techniczno-eksploatacyjne dotyczące zbiorczych punktów zatłaczania biometanu, w tym: • zasady pomiaru i bilansowania biometanu wprowadzonego do sieci za pośrednictwem tych punktów, • wymagania dla właścicieli, posiadaczy i operatorów zbiorczych punktów zatłaczania (również prywatnych), • standardy jakościowe biometanu dostarczanego transportem kołowym, • reguły współpracy z OSD/OSP, jeżeli punkt nie jest eksploatowany przez nich bezpośrednio.		

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga ¹⁾	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			Dodatkowo apelujemy o dalsze prace legislacyjne na poziomie ustawowym pozwalające na wprowadzenie w naszym obiegu prawnym punktów zbiorczych zatłaczanego biometanu. Stanowi to rozwiązanie pogodzenia problemu gęstości występowania sieci gazowych (głównie tereny zurbanizowane) z występowaniem substratów, a więc potencjałem budowy biometanowni (tereny wiejskie).		
3		§ 38 ust. 1	Rozporządzenie (UE) 2024/1789 – w sprawie rynków wewnętrznych gazu odnawialnego, gazu ziemnego i wodoru.	Należy urealnić parametry jakościowe tak, by jeśli dostawca paliwa gazowego w tym biometanu spełni te parametry OSD i OSP będą zobowiązane do przyjęcia takiego paliwa gazowego do sieci gazowej. Nie powinno być takich sytuacji, że dostawca paliwa spełnia wymagania jakościowe określone w Rozporządzeniu Systemowym a OSD lub OSP nie przyjmuje takiego paliwa do sieci gazowej. Potwierdzeniem tego podejścia są zapisy dot. zawartości wodoru w paliwie gazowym: „1a. Dopuszcza się zawartość wodoru w paliwach gazowych inną niż określona w ust. 1 pkt 12, ale nie wyższą niż 10% [mol/mol], w przypadku gdy urządzenia układu pomiarowo-rozliczeniowego, instalacje i sieci są dostosowane do przesyłania paliw gazowych o wyższej zawartości wodoru w sposób zapewniający bezpieczeństwo urządzeń odbiorców końcowych” ten zapis potwierdza, że pozostałe wymienione parametry jakościowe muszą być respektowane przez OSD i OSP a tak niestety się nie dzieje.	

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga ¹⁾	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
4		§ 38 ust. 3a	W związku z tym, że skład biometanu nie ulega zmianie w sposób skokowy a sposób pomiarów za pomocą chromatografów procesowych wymaga określonego czasu na przeprowadzenie pomiaru jakości proponuje się by w miejsce zapisu „co najmniej raz na 30 minut” na „nie częściej niż raz na 15 minut”	6. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem paliw gazowych określa wartości poszczególnych parametrów jakościowych, o których mowa w ust. 1, w punktach: 1) wejścia lub wirtualnych punktach wejścia do systemu przesyłowego gazowego w miejscu odbioru paliwa gazowego sprowadzonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu, w zakresie: a) zawartości siarkowodoru, siarki merkaptanowej i siarki całkowitej – nie częściej niż raz na 15 minut	
5		§ 40 ust. 1	Dotychczasowy zapis nie zobowiązuje OSD i OSP do określenia obszarów rozliczeniowych oraz nie zobowiązuje ich do określenia średniej wartości ciepła spalania. Rozporządzenie powinno taki wymóg wykazać.	§ 40 ust. 1 Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych w celu dokonywania rozliczeń paliw gazowych wyznaczy obszary rozliczeniowe, w ramach których określi średnią ważoną wartość ciepła spalania paliw gazowych lub w ramach, których może wykorzystywać metody obliczeniowe w celu określenia ciepła spalania w poszczególnych punktach systemu gazowego określonych przez operatora tego systemu	
6		§ 40 ust. 2	Przepis stanowi, że pomiar ciepła spalania przeprowadza się w punktach systemu gazowego określonych przez operatora tego systemu. Przepis nie wskazuje jednoznacznie, jakie jest miejsce pomiaru ciepła spalania biometanu, ani na	Przepis wydaje się nie być dostosowany do budowy i funkcjonowania instalacji do wytwarzania biometanu. Postulujemy, by dla zminimalizowania ryzyka inwestycyjnego, usunięto niejednoznaczności, tak by pomiar ciepła	

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga ¹⁾	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			jakich zasadach są ustalane te punkty opomiarowania. Taki zapis można interpretować w ten sposób, że układ pomiarowy powinien znajdować się w miejscu przyłącza biometanowni do systemu gazowniczego (dystrybucyjnego lub przesyłowego), a to skutkuje podwójnymi układami pomiarowymi, tzn. jednym na biometanowni, służącym kontroli zielonego biometanu a ewentualnie także jego kondycjonowania, a drugim – wskazanym przez operatora. To generuje koszty i jest zbędne, bo w obu miejscach chodzi o ten sam gaz.	spalania był dokonywany tylko raz. Jednocześnie jedynym miejscem gdzie ten pomiar winien mieć miejsce to biometanownia. Jeżeli bowiem jakkolwiek parametr jakościowy nie zostanie spełniony, operator biometanowni będzie miał możliwość zawrócenia biometanu do ponownego oczyszczenia.	
7		§ 40 ust. 5	Rozporządzenie w ust. 5 daje zbyt dużą swobodę OSD i OSP. Operator sieci musi przyjąć określona metodykę określania ciepła spalania paliw gazowych która gwarantuje poprawność i transparentność tych pomiarów. Jednocześnie należy określić czy średnia wartość ciepła spalania ma być średnią „ważoną”, „arytmetyczną” czy też inną. Dla uniknięcia wątpliwości, powinien być również wskazany przykład obliczania średniej wartości ciepła spalania.	§ 40 ust. 5. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem paliw gazowych przyjmuje taką metodologię określania ciepła spalania paliw gazowych dla punktów wyjścia, aby wyznaczona średnia wartość ciepła spalania paliw gazowych dla danej doby nie różniła się więcej niż o $\pm 4\%$ od tej średniej wartości ciepła spalania paliw gazowych zmierzonej w danym punkcie.	
8		§ 5 i tytuł załącznika do rozporządzenia systemowego.	Zgodnie z § 5 wymagania techniczne w zakresie przyłączania do sieci instalacji skroplonego gazu ziemnego, instalacji magazynowych, sieci przesyłowych lub dystrybucyjnych oraz gazociągów bezpośrednich określa załącznik do rozporządzenia. Załącznik posiada taki sam tytuł, jaki wskazuje § 5. Przepis i tym samym tytuł załącznika nie są sformułowane w sposób jasny i gramatyczny. W treści załącznika zawarte są bowiem wymagania techniczne w zakresie przyłączenia do sieci gazowych urządzeń, instalacji i sieci podmiotów zaliczanych do grupy przyłączeniowej C (wytwórcy	Proponujemy, by dostosować tytuł załącznika do faktycznej jego zawartości, np. „Wymagania techniczne w zakresie przyłączenia do sieci gazowych podmiotów z różnych grup przyłączeniowych”.	

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga ¹⁾	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			biometanu), jednak przepis ani tytuł załącznika na to nie wskazują.		
9		Ppkt. 1.6. załącznika	Zgodnie z tym przepisem nowy punkt wejścia do systemu przesyłowego gazowego lub nowy punkt wyjścia z systemu przesyłowego gazowego umiejscawia się bezpośrednio przy istniejącej sieci przesyłowej, z uwzględnieniem istniejących, realizowanych i planowanych elementów infrastruktury sieci przesyłowej oraz uwarunkowań terenowych. Przepis dotyczy tylko wejścia do systemu przesyłowego, nie odnosi się do systemu dystrybucyjnego. Brak takiej regulacji rzutuje na interpretację i stosowanie niektórych innych przepisów rozporządzenia, jak choćby § 38 ust. 7a rozporządzenia, zgodnie z którym „Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem biometanu wykonuje badania poszczególnych parametrów jakościowych, o których mowa w ust. 1, w punktach wejścia do systemu przesyłowego i dystrybucyjnego (...)” albo z § 39 ust. 3 rozporządzenia, który stanowi, że „Podmiot wprowadzający biometan do sieci jest odpowiedzialny za zapewnienie parametrów jakościowych wymaganych przez operatora w punkcie wejścia do systemu gazowego”. W praktyce punktem wejścia do sieci jest tzw. „punkt zaporowy”, czyli zawór główny oddzielający instalację biometanu od sieci gazowej.	Warto rozważyć, czy rozporządzenie nie powinno regulować także kwestii punktu wejścia do systemu dystrybucyjnego , w szczególności w przypadku biometanowni i ewentualnie takich biometanowni, które korzystałyby z instalacji do zwiększania lub zmniejszenia ciepła spalania (i zmiany Liczby Wobbego) w celu zatłoczenia biometanu do sieci.	

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga ¹⁾	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
10		Pkt. 4.3. załącznika	Przepis w obecnym brzmieniu nie precyzuje, gdzie urządzenie do zwiększania kaloryczności ma być zainstalowane proponowana zmiana precyzuje, gdzie takie urządzenia ma być zamontowane. Dodatkowo zapis ten w uzasadnionych przypadkach wymusza zastosowanie takiego urządzenia co w konsekwencji powinno doprowadzić do zmiany stanowiska Urzędów dot. możliwości dodawania propanu do biometanu ale w sposób umożliwiający jednoznaczne określenie ilości wytworzonego biometanu. Dodatek propanu ma na celu zwiększenie wartości ciepła spalania paliwa gazowego a nie zwiększenie ilości czy też wartości ciepła spalania samego biometanu.	4.3.1. Przed punktem wejścia biometanu do systemu gazowego w uzasadnionych przypadkach, instaluje się urządzenia służące do przystosowania parametrów jakościowych biometanu do parametrów jakościowych paliw gazowych przesyłanych sieciami przesyłowymi lub dystrybucyjnymi, o których mowa w § 38 rozporządzenia, w tym w szczególności urządzenia służące do zwiększenia kaloryczności biometanu przez dodanie do niego innych rodzajów gazu.	
11		załącznik do rozporządzenia w części 1 „Ogólne wymagania techniczne w zakresie przyłączania do sieci” w zakresie nowo dodanego pkt 1.7	Celem propozycji jest rozszerzenie podmiotów o operatora systemu dystrybucyjnego gazowego, który mógłby korzystać z możliwości przyłączenia nowego punktu wyjścia z systemu przesyłowego gazowego w innym miejscu niż bezpośrednio zlokalizowanym przy istniejącej sieci przesyłowej. W ten sposób operator systemu dystrybucyjnego i przesyłowego mogliby uzgodnić miejsce przyłączenia, które byłoby optymalne z punktu widzenia istniejącej lub planowanej infrastruktury dystrybucyjnej oraz kosztów jej realizacji. Proponowane rozszerzenie zapewni skrócenie procesu przyłączeniowego, a tym samym wpłynie pozytywnie na proces transformacji energetycznej w Polsce. Przyłączenie klientów końcowych o dużych mocach, w tym gazowych bloków wytwórczych wymaga włączenia do sieci przesyłowej. Lokalizacja punktu wyjścia zgodnie z wnioskiem OSD zapewni optymalizację nakładów i czasu na realizację inwestycji.	Jeżeli z wnioskiem o określenie warunków przyłączenia do sieci przesyłowej gazowej wystąpił podmiot, o którym mowa w art. 7 ust. 3f ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne lub będący operatorem systemu dystrybucyjnego gazowego, przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem paliw gazowych może uzgodnić z tym podmiotem inne, niż określone w pkt 1.6, umiejscowienie nowego punktu wyjścia z systemu przesyłowego gazowego.	

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga ¹⁾	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
			Optymalizacja ta ograniczy konieczność prowadzenia wielomilionowych inwestycji dedykowanych tylko i wyłącznie do połączenia sieci dystrybucyjnej z miejscem przyłączenia wskazanym przez OSP (niejednokrotnie są to odcinki prowadzone równolegle do sieci OSP), co w konsekwencji ma przełożenie na stawki taryfowe dla dystrybucji. Operator systemu przesyłowego gazowego może korzystać przy realizacji inwestycji z ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, co znacząco skraca terminy realizacji inwestycji. Operator systemu dystrybucyjnego gazowego ma ograniczoną możliwość skorzystania z ww. ustawy. Proponowane rozszerzenie pkt 1.7, mogłoby ograniczyć koszty funkcjonowania całego rynku gazu, w szczególności ponoszone przez OSD i jego odbiorców (w tym gospodarstwa domowe).		

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
12		Załącznik do rozporządzenia część 2 „Wymagania techniczne w zakresie przyłączania do sieci przesyłowej gazowej urządzeń i	Zmiany w pkt. 2.7 załącznika do rozporządzenia systemowego mają na celu dopełnienie omawianego poniżej rozwiązania. Proponowane brzmienie pkt 2.7 eliminuje obecne ograniczenie wynikające z rozporządzenia systemowego, które zakazuje przyłączania do sieci przesyłowej o	„2.7. Urządzenia i instalacje o mocy przyłączeniowej 45 000 m ³ /h lub większej nieprzyłączone do sieci gazowej dystrybucyjnej mogą być przyłączone do sieci przesyłowej.”	

		instalacji podmiotów zaliczanych do grupy przyłączeniowej A" pkt 2.7	średnicy większej niż DN 1300 urządzeń i instalacji o mocy przyłączeniowej 45 000 m ³ /h lub większej, nieprzyłączonych do sieci dystrybucyjnej.		
13		Załącznik do rozporządzenia część 4 „Wymagania techniczne w zakresie przyłączania do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej gazowej urządzeń, instalacji i sieci podmiotów zaliczanych do grupy przyłączeniowej C" pkt 4.1.7	Zmiana w pkt. 4.1.7 załącznika do rozporządzenia systemowego (tj. rozszerzenie katalogu urządzeń i instalacji, jakie mogą zostać przyłączone do sieci gazowej o średnicy DN 1300 lub większej) umożliwi przyłączanie do tej sieci urządzeń i instalacji innych niż służące do przesyłu paliwa gazowego, przede wszystkim elektrowni gazowych, które pełnią funkcję źródeł szczytowych w Krajowym Systemie Elektroenergetycznym. Jednocześnie proponuje się, aby próg minimalnej wielkości mocy zainstalowanej uprawniającej do ubiegania się o przyłączenie do sieci przesyłowej gazowej o średnicy DN 1300 wynosił 45 000 m³/h. Proponowane rozwiązanie ograniczy liczbę wniosków o przyłączenie zapewniając, że do gazociągów przesyłowych o dużej przepustowości (DN 1300 i powyżej) będą podłączane wyłącznie urządzenia oraz instalacje o znaczącej roli dla systemu gazowego i elektroenergetycznego. Wskazany próg wielkości mocy przyłączeniowej 45 000 m³/h (lub większa) został wyznaczony jako optymalny i zapewniający realizację celu, jakim jest rozwój energetyki gazowej w Polsce. Propozycja ta zapewnia równowagę między efektywną i bezpieczną eksploatacją infrastruktury przesyłowej a koniecznością zapewnienia możliwości przyłączenia do sieci. Należy również zaznaczyć, że próg 45 000 m³/h obowiązuje już w odniesieniu do gazociągów Krajowego Systemu Przesyłowego. Zasadne jest zatem przyjęcie identycznych zasad dla gazociągów o średnicy DN 1300 lub większej. Obowiązujące obecnie ograniczenia w zakresie przyłączania urządzeń i instalacji do sieci przesyłowych gazowych prowadzą również do	„4.1.7 Do sieci przesyłowej gazowej o średnicy DN 1300 lub większej mogą być przyłączane urządzenia i instalacje, z wykorzystaniem których prowadzona jest działalność w zakresie przesyłania paliw gazowych oraz urządzenia i instalacje o mocy przyłączeniowej 45 000 m ³ /h lub większej.”	

			nierównego traktowania odbiorców. Podmioty zainteresowane korzystaniem z infrastruktury przesyłowej nie mają aktualnie możliwości bezpośredniego przyłączenia do Systemu Gazociągów Tranzytowych (SGT), który obejmuje sieci przesyłowe gazowe o średnicy DN 1300 i większej. W konsekwencji wszyscy odbiorcy muszą być obligatoryjnie przyłączani do Krajowego Systemu Przesyłowego (KSP), nawet jeżeli przyłączenie do SGT nie wymagałoby znaczących inwestycji w rozbudowę sieci lub przyłączy. Jednocześnie podmioty, które korzystają z SGT, ponoszą opłaty za korzystanie z tego systemu oraz z KSP. Tym samym obciążani są podwójnymi opłatami wynikającymi z konieczności korzystania z dwóch systemów przesyłowych. Tego rodzaju obciążeń nie ponoszą natomiast odbiorcy przyłączeni wyłącznie do KSP. Prowadzi to do dyskryminacyjnego traktowania podmiotów korzystających z SGT oraz do nieuzasadnionego uprzywilejowania odbiorców funkcjonujących wyłącznie w ramach KSP. Umożliwienie bezpośredniego przyłączania do systemu przesyłowego SGT będzie sprzyjać optymalizacji kosztów wytwarzania energii. Rozwiązanie to pozwoli na efektywniejsze wykorzystanie istniejącej infrastruktury przesyłowej, eliminując konieczność obligatoryjnego korzystania z przyłączenia do KSP. W konsekwencji podmioty nie będą obciążane opłatami związanymi z dwoma systemami (KSP i SGT), lecz jedynie kosztami korzystania z jednego z nich. Uchylenie ograniczeń w przyłączaniu do gazociągów o średnicy DN 1300 i większej będzie prowadzić do redukcji kosztów operacyjnych (OPEX), co z kolei powinno przełożyć się na obniżenie ceny energii elektrycznej wytwarzanej w instalacjach wykorzystujących paliwo gazowe.		
--	--	--	---	--	--

			Proponowane rozwiązanie wpisuje się również w planowane połączenie KSP i SGT w jeden system wejścia-wyjścia. Połączenie KSP i SGT w jeden system wejścia-wyjścia pozwoli na pełniejsze wykorzystanie istniejącej infrastruktury przesyłowej, ograniczy nieuzasadnione obciążenia odbiorców oraz usprawni efektywne funkcjonowanie rynku gazu, zapewniając równy dostęp i traktowanie podmiotów korzystających z obu systemów przesyłowych. Tym bardziej zatem nieracjonalne wydaje się utrzymanie ograniczenia możliwości przyłączenia do gazociągu o średnicy DN 1300 i większej SGT i KSP będą stanowić jeden obszar bilansowania, a użytkownicy będą rezerwować prawa do przepustowości niezależnie w punktach wejścia i wyjścia do tego systemu (art. 2 pkt 57 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1788 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie wspólnych zasad rynków wewnętrznych gazu odnawialnego, gazu ziemnego i wodoru, zmieniającej dyrektywę (UE) 2023/1791 i uchylającej dyrektywę 2009/73/WE). Utrzymanie zakazu przyłączenia do niektórych gazociągów wchodzących w skład systemu wejścia-wyjścia należy uznać za nieuzasadnione ograniczenie i utrudnienie prawidłowego funkcjonowania tego systemu.		
--	--	--	--	--	--